

[Erhard Jakobsen]

man ikke tager specielt hensyn til Københavns amt, Frederiksborg amt og Roskilde amt, hvor der er helt andre grundværdier og derfor helt andre beløb at betale, end der er andre steder. Det har vi gjort gældende, og derfor har vi sagt klart nej.

Men så kommer der et helt andet moment, nemlig et partitaktisk moment, ind i billedet, og det er naturligvis det mest interessante. Opgøret udeblev i går, og nu skal vi åbenbart have det i dag. Jeg tager det med glæde, for jeg vil hellere have det frem på folketingets talerstol, end at aviser kan ligge og skrive det ude omkring, uden at man er i stand til at komme igennem med modargumentationen.

Tænk engang, at hr. Hagen Hagensen vover at citere så forkert, at han kan sige: »Erhard Jakobsen stod i går og kroede sig«. Hvad var det faktisk, jeg gjorde? Hvis hr. Hagen Hagensen havde hørt efter, ville han vide det. Det, jeg gjorde, var, at jeg sagde: hvad er der klart flertal for i dette ting? Det nævnte jeg med henvisning til retsforbundets ordførers beretning om, på hvilke punkter retsforbundet og socialdemokratiet og med dem et flertal af folketingets medlemmer var enige om at lægge højere byrder på parcelhusene. Og så sagde jeg: i og med at et par forligspartier, der ikke er tilhængere af den politik, er gået i forhandlinger om en række økonomiske spørgsmål, har vi klart forhindret, at disse byrder er blevet gennemført. Det er der vist ikke nogen der vil finde på at bestride. Hvornår tidligere har lejeværdien været uforandret gennem nogle år? Aldrig tidligere. Hvornår har venstre og konservative med deres 45 mandater været i stand til at forhindre, at lejeværdien steg her i landet? Kunne venstre gøre det med sine 42 mandater alene? Aldrig. Hvornår har man udnyttet de mange mandater, man har? Aldrig til at udføre noget som helst for denne sag.

Så kommer man til os, som har 6 mandater, og spørger: hvorfor bruger I ikke jeres 6 mandater til at gøre sådan og sådan? Det er da rigtigt, at vi kunne have sat hele forliget på spil i denne sag. Det mener vi for det første ikke den kan bære, men dernæst: hvis vi havde villet binde socialdemokraterne på det punkt, så var vi jo selv blevet bundet, bl. a. til at lade være med at fremsætte vort forslag, som selvfølgelig bliver genfremsat, om, at man lægger loft over de kommunale ejen-

domsskatter, og at man derefter i de følgende år aftrapper dem år for år. Det er klart, at det forslag genfremsætter vi, og det har vi vor fulde frihed til. Så kan vi ikke binde andre. Når vi selv ønsker den frihed, kan vi ikke tage dette spørgsmål med inden for forligsrammerne. Dem ønskede vi ikke at sprænge; der var større ting i landet end dette lovforslag, der stod på spil. Havde vi inden for forligsrammerne fået en aftale om dette spørgsmål, havde vi været nødt til at opgive vores ret til at fremsætte forslag på en række punkter, og det ville vi naturligvis ikke gøre, for vi håber stadig væk på at holde borgerlige kræfter sammen omkring en lang række hovedopgaver. Det ville vi meget gerne være med til. Derfor vil vi ikke stækkes, men så kan vi heller ikke selv være med til at stække andre.

Det er klart, at centrum-demokraterne gerne havde haft mange flere mandater at lægge i vægtskålen. Jeg tror, den eneste lære, som de vælgere, der i øvrigt er enige med os, kan drage af den sag, er, at havde centrum-demokraterne dog bare i denne situation stået med de 45 mandater, som V og K ikke har kunnet bruge til noget som helst, hvilket pres havde vi så ikke her kunnet lægge på regeringen. Nu er det ikke 45 mandater, vi ønsker, men det er klart, at nogle flere i hvert fald ville give os større vægt.

Ingen kan være i tvivl om – her gentager jeg det, jeg sagde i går – at der fra sidste valgs afslutning her i tinget har været et klart flertal for at forøge grundskatterne, for at forøge lejeværdien osv. Dette klare flertal har – det er fremgået af debatten her snesevis af gange – regeringen ikke kunnet benytte, fordi kristeligt folkeparti og CD i så fald ikke ville være med til de forligsforhandlinger, som på en lang række andre områder har haft afgørende indflydelse på, at tingene trods alt er gået bedre, end de ellers på nogen anden måde kunne være gået.

Hele tiden må man ikke glemme: hvad er det for et alternativ, man drømmer om? Er det en VK-regering med 45 mandater? Er det et valg, hvor kommunisterne rykker ind med 7 mandater til at erstatte 7 socialdemokrater eller 6 centrum-demokrater? Er det den situation, man appellerer til? Venstre og konservative har ikke chance for at sidde 10 minutter som regering i denne sal, hvis socialdemokraterne ikke ønsker det. Venstre og kon-